

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce **J. K.,** zastoupeného advokátem JUDr. Jaroslavem Širmerem, se sídlem Královský Vršek 25, Jihlava, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí,** se sídlem Na poříčním právu 1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného,

takto:

I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí – Správy služeb zaměstnanosti ze dne 9. 2. 2001, č. j. 443-3712/2001-R **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 3500 Kč do 15-ti dnů po právní moci tohoto rozhodnutí k rukám jeho zástupce JUDr. Jaroslava Širmera.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 19. 3. 2001 napadl žalobce rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 9. 2. 2001. Tímto rozhodnutím bylo podle § 60 zákona č. 71/1967 Sb. zamítnuto jako nepřípustné odvolání proti rozhodnutí Okresního úřadu Jindřichův Hradec ze dne 18. 12. 2000, č. j. 133/2000-0037/1999/CS, kterým žalobce nebyl zproštěn výkonu civilní služby. Odvolací správní orgán vycházel ze skutečnosti, že odvolání bylo podáno advokátem JUDr. Jaroslavem Širmerem dne 4. 1. 2001, nebyla však doložena plná moc udělená účastníkem řízení panem J. K.. Odvolací správní orgán měl tedy za to, že nemůže brát zřetel na právní úkony zvoleného zástupce, jehož zmocnění nebylo předepsaným způsobem

prokázáno. Popsanou situaci vyhodnotil jako nedostatek aktivní legitimace odvolatele. Pouze za předpokladu, že by podání JUDr. Jaroslava Širmera podepsal rovněž účastník řízení pan J.K., by bylo možno toto podání posoudit jako odvolání podané účastníkem řízení ve smyslu ustanovení § 53 správního řádu. Na předmětné listině však podpis účastníka řízení není a dle názoru odvolacího orgánu není možno rozhodovat o neautorizovaném podání. V kontextu všech uvedených skutečností tedy posoudil odvolací orgán odvolání jako nepřípustné.

V podané žalobě žalobce především namítal, že samotný nedostatek průkazu plné moci nemůže negovat aktivní legitimaci žalobce. Správní orgán měl zástupce odvolatele vyzvat k doložení této plné moci a nikoliv ve věci rozhodnout. Tím, že odvolací správní orgán uvedeným způsobem nepostupoval, došlo ke zkrácení práv žalobce. Žalobce proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a požadoval úhradu nákladů řízení v celkové výši 3500 Kč.

Ze správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí Okresního úřadu v Jindřichově Hradci ze dne 18. 12. 2000, kterým žalobce podle ustanovení § 4 odst. 5 zákona č. 18/1992 Sb. nebyl zproštěn výkonu civilní služby, bylo tomuto doručeno dne 21. 12. 2000. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 4. 1. 2001 odvolání prostřednictvím svého zástupce advokáta JUDr. Jaroslava Širmera. Plná moc, kterou žalobce udělil jmenovanému advokátu k provedení tohoto úkonu, nebyla připojena. Odvolání bylo doručeno Okresnímu úřadu v Jindřichově Hradci a bez dalšího postoupeno Ministerstvu práce a sociálních věcí. Odvolací správní orgán pak na základě správního spisu vydal napadené rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je v plném rozsahu důvodná. Odvolací správní orgán označil ve výroku svého rozhodnutí za odvolatele pana J. K.. Nedostatek průkazu plné moci advokátu JUDr. Jaroslavu Širmerovi pak vyhodnotil jako nedostatek aktivní legitimace odvolatele. Uvedený právní názor považuje Nejvyšší správní soud za zcela chybný. Aktivní legitimace žalobce k podání odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vyplývá z jeho postavení účastníka řízení. O nedostatek aktivní legitimace se tedy v případě žalobce rozhodně nejedná. Sporná byla pouze otázka, zda advokát JUDr. Jaroslav Širmer byl žalobcem k podání odvolání proti rozhodnutí správního orgánu skutečně zmocněn. Podle ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 71/1967 Sb. je zmocnění k zastupování třeba prokázat písemnou plnou mocí nebo plnou mocí prohlášenou do protokolu. Správní orgán může v nepochybných případech od průkazu plnou mocí upustit. Jestliže v daném případě dospěl odvolací správní orgán k závěru, že prokázání plné moci je nutné (a tuto úvahu soud nezpochybňuje), bylo jeho povinností poskytnout žalobci dle ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb. příslušné poučení, vyzvat ho k předložení plné moci udělené jmenovanému advokátu a poučit ho též o následcích nesplnění výzvy. K tomu Nejvyšší správní soud pouze pro úplnost uvádí, že obdobnou povinnost má dle ustanovení § 19 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb. správní orgán i při odstraňování nedostatků samotného podání. Výše popsaným způsobem odvolací správní orgán nepostupoval, což soud ve shodě s žalobcem považuje za vadu řízení. Vzhledem k uvedené procesní vadě soud napadené rozhodnutí podle ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil odvolacímu správnímu orgánu k dalšímu řízení. V tomto řízení je správní orgán vázán právním názorem soudu tak, že nejprve ověří, zda advokát JUDr. Jaroslav Širmer byl žalobcem zmocněn k podání odvolání proti rozhodnutí Okresního úřadu Jindřichův Hradec ze dne 18. 12. 2000, a podle výsledku šetření pak o odvolání znovu rozhodne.

Žalobce měl ve věci úspěch, soud proto uložil žalovanému uhradit mu vzniklé náklady řízení. Tyto náklady řízení spočívají v nákladech právního zastoupení žalobce, které dle ustanovení § 11 vyhl. č. 484/2000 Sb. činí 3500 Kč. Jiné náklady řízení žalobce neuplatnil. O nákladech řízení rozhodl soud dle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 19. 12. 2003

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu